

Tromsø-Vesterålen-Lofoten-Bodø

05-12 November, 2021

SV Antigua

The SV *Antigua* was built in 1957 in Thorne (UK) and served for many years as a fishing vessel, until it was completely re-built in the early 1990s in the Netherlands as a barkentine and equipped as a passenger ship. A barkentine has three masts with square sails on the foremast.

With
 Captain – Serge Geurtz
 First Mate – Tom
 Second Mate – Christel
 Deck hand – Jonas
 Service management – Sabrina
 Chef – Piet
 Service – Saskia
 Service – Jette
 and
 Tourleader – Rolf Stange
 Guide/Deckhand – Sarah Gerats
 Guide – Marcos

Freitag, 05. November – Tromsø

18.00 Uhr: 69°39'N/018°57,8'E, Hafen von Tromsø. Teilweise bewölkt, fast windstill. 1 001 hPa, 3°C.

Sonnenaufgang: 08.31 Uhr, -untergang: 14.23 Uhr. Tageslänge (Sonne über dem Horizont): 5 Stunden und 52 Minuten.

Heute ging die Reise ins Licht des Nordens los. Die meisten hatten schon mindestens einen Tag in Tromsø verbracht, jener Stadt, die als Paris des Nordens bekannt ist. Das mochte ein wenig übertrieben sein, aber ohne Frage war Tromsø ein schöner Ort in einer sehr schönen Umgebung, mit interessanten Sehenswürdigkeiten wie der recht modernen Arktis-Ausstellung und Show Polaria sowie dem dank einer Seilbahn leicht erreichbaren Hausberg Fløyen.

Über solche musealen Ausflüge hinaus ging es nun jedoch nicht in die hohe Arktis, sondern in die nordnorwegische Subarktis. Gegen Abend schifften wir uns auf der *Antigua* ein, wo die Mannschaft uns in Empfang nahm: Servicechefin Sabrina begrüßte uns und teilte uns die Kabinen zu und diverse Hände waren bei Bedarf mit dem Gepäck behilflich. Dann stellten Kapitän Serge und Steuermann Tom die Mannschaft, das Schiff, wichtige Sicherheitsroutinen und das Leben an Bord vor, und bald gab es das erste, gute *Antigua*-Abendessen von Koch Piet.

Einige von uns besorgten sich auf Anraten der beiden Guides Rolf und Sarah noch Spikes, um die Schuhe bei Glatteis rutschfest auszustatten.

Abends zeigten sich am Polarhimmel bereits die ersten Nordlichter, und wir verbrachten noch eine ganze Weile an Deck der ruhig im Hafen liegenden *Antigua*, um das Schauspiel zu genießen.

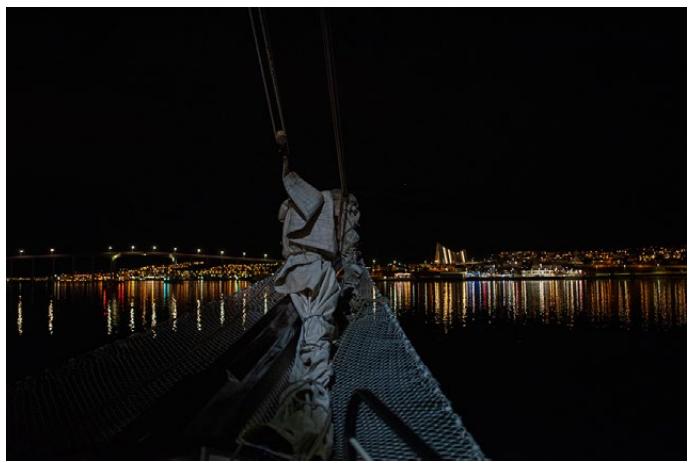
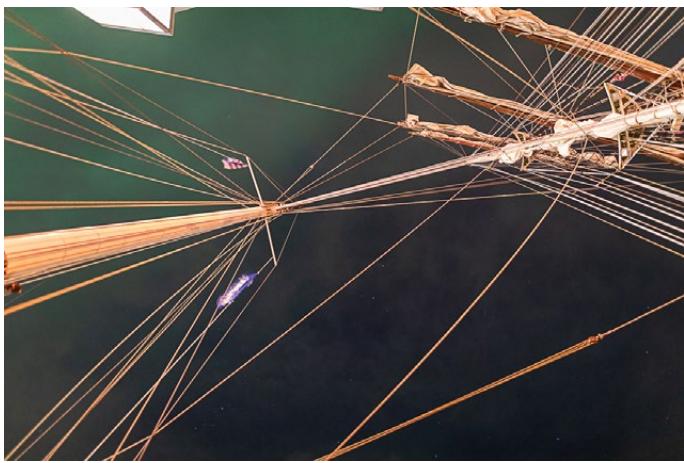
Unser Plan sah vor, dass wir morgen in Kvænangen unser Glück in Sachen Wale versuchen würden. Da die Entfernung dorthin nicht so groß war, konnten wir zumindest einen Teil der Nacht noch still und ruhig im Hafen von Tromsø verbringen.

Vrijdag, 05. November – Tromsø 18.00 uur: 69°39'N/018°57,8'E, Haven van Tromsø

18.00 uur: Gedeeltelijk bewolkt, windstil. 1 001 hPa, 3°C. Zonsopgang: 08.31 uur, -ondergang: 14.23 uur.

Daglengte (Zon boven de horizon): 5 uur, 52 minuten.

Eindelijk is het zo ver! Na jarenlang wachten – voor sommigen letterlijk – ligt de barkentijn *Antigua* op ons te wachten in de haven van Tromsø. Ze ligt hier al een maand en velen van ons waren eigenlijk vorig jaar al klaar om aan boord te komen. Nu is eindelijk de tijd gekomen dat we kunnen gaan varen. Gedurende de komende week zullen we vanaf

Tromsø via Lofoten naar Bodø varen. Als iedereen aan boord is en zijn cabine heeft gevonden verwelkomt kapitein Serge ons op het schip. In een vloeibare mengeling van Duits, Engels en Nederlands stelt hij de bemanning en het schip aan ons voor. Stuurman Tom neemt het vervolgens over om enige veiligheidszaken met ons te bespreken. Hierop volgt een fantastische maaltijd – de eerste in een reeks van 26 – cake meegerekend.

Na het eten vertellen Rolf en Sarah ons over de plannen voor de komende week. Het is al duidelijk dat er behoorlijk wat wind op komt – en dat die niet voorspeld is in de richting die wij op hopen te gaan. Hoewel er weinig met zekerheid gezegd kan worden is het zeker dat we, om er een mooie reis van te maken, af zullen wijken van het plan dat op papier staat. De eerste nacht begint in ieder geval rustig; we blijven nog tot de vroege ochtend in Tromsø liggen.

Al gauw blijkt rustig niet helemaal het juiste woord; in de avond zien we het eerste Noorderlicht! De lichten van Tromsø, de hoofdstad van het Noorden, zijn sterk. We liggen midden in de haven en dichtbij het centrum, maar toch kunnen we de groene banen die zich soms rustiger en soms wat sneller over de hemel bewegen duidelijk zien. Dit belooft! We zijn er klaar voor.

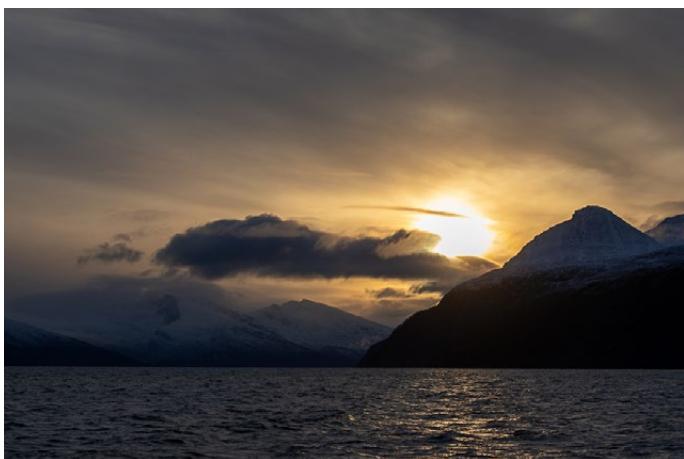
Samstag, 06. November – Kvænangen, Hamnes

08.00 Uhr: $69^{\circ}51,4'N/019^{\circ}46,6'E$, unterwegs nach Kvænangen. Bewölkt, schwache nördliche Brise. 992 hPa, 3°C.
Sonnenaufgang: 08.36 Uhr, -untergang: 14.19 Uhr. Tageslänge: 5 Stunden 43 Minuten.

Gegen 5 Uhr früh hatten wir abgelegt und dampften seitdem nach Nordosten, in Richtung der derzeit so walreichen Region Kvænangen. Während wir das erste reichhaltige wie gemütliche *Antigua*-Frühstück genossen, fuhren wir von Westen her auf die Gewässer nördlich der Lyngen-Halbinsel zu. Schon dort erblickten wir vormittags die ersten Schwertwale!

Dann fuhren wir durch die malerische Passage zwischen den Inseln Arnøy im Norden und Kagen im Süden und erreichten damit die Region Kvænangen. Schon an der großen Zahl der Boote und Schiffe auf dem Wasser konnte man erkennen, dass dort viel los war: Fisch und Wale!

Vom Fisch bekamen wir nicht viel zu sehen, aber dafür ließen sich in den nächsten Stunden erfreulich viele Wale blitzen. Genauer gesagt handelte es sich um Schwertwale, die zu dieser Jahreszeit dem Hering in diese Gewässer folgen. Einige Male sahen wir diese beeindruckenden Wale einzeln oder in kleinen Gruppen in unserer Umgebung durch die Wellen brechen, wobei sie stets in so großer Geschwindigkeit weiter zogen, dass es nicht möglich war, das Schiff gezielt in ihre Nähe zu bringen. Nichtsdestotrotz hatten wir einige schöne Beobachtungen und Fotografien mit guter Ausrüstung und schnellem Finger am Abzug konnten auch durchaus das eine oder andere gute Bild einfangen.

Am frühen Nachmittag ließ das Licht nach, und wir setzten Kurs durch den Maursund südlich von Kagen und in den Rotsund. Während erst Sarah auf niederländisch und dann Rolf auf deutsch in einem Vortrag Tipps zum Fotografieren der Aurora borealis gaben, zeigten sich zu spätnachmittäglicher Zeit am nächtlichen Himmel schon schöne, blassgrün leuchtende Nordlichter.

Gegen 19 Uhr erreichten wir den kleinen Ort Hamnes am Südende der Insel Uløya. Während des Anlegemanövers tanzte ein wahrhaft beeindruckendes Nordlicht in schnellen Bewegungen und schönen Farben, die stellenweise auch ein blasses Lila erkennen ließen, über den Himmel. Ein fantastisches Erlebnis!

Nach dem Essen hatten wir noch Zeit, den alten, charmanten kleinen Handelsort etwas zu erkunden. Direkt am Anleger befand sich eine Art Museum: ein altes Gebäude, dessen Erdgeschoss teilweise als Restaurant genutzt wurde, aber gleichzeitig mit vielen alten Gegenständen ausgestattet war. Im Obergeschoss befand sich eine sehr interessante Ausstellung mit historischen Fotos von diesem Ort und seiner Umgebung.

Auch am Himmel war weiterhin einiges los: Noch mehrfach zeigten sich Nordlichter, die aber nicht mehr die Intensität der beeindruckenden Aurora von vorhin erreichten

Schließlich schließen die geisterhaft-schöne Aktivität in der Ionosphäre ein, und wir taten in unseren Kojen das gleiche.

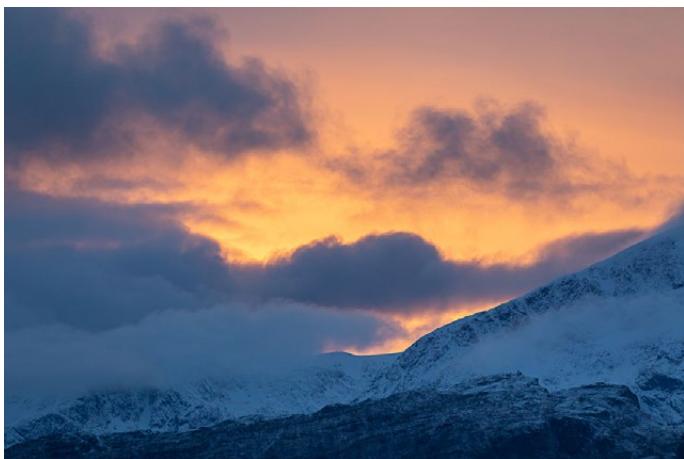
Zaterdag, 06. November – Kvænangen, Hamnes

08.00 uur: 69°51,4'N/019°46,6'E, onderweg naar Kvænangen. Bewolkt, zwakke Noorderwind. 992 hPa, 3°C.

Zonsopgang: 08.36 uur, -ondergang: 14.19 uur. Daglengte: 5 uur, 43 minuten.

Het is vroeg als we vertrekken; meer dan drie en een half uur voor de zon boven de horizon zal komen verlaten we Tromsø, met haar ongeveer 40 000 inwoners de grootste stad van Noord Noorwegen. Het is vijf uur 's ochtends, maar dat maakt niets uit. Velen zijn opgestaan om het vertrek mee te maken. Het plan is om vandaag eerst een stukje naar het Noorden te gaan; niet direct richting Lofoten, maar richting Kvænangen waar er de afgelopen dagen Orka's gezien zijn. Het is te dichtbij om er niet heen te varen; we gaan!

Het is een volledig windstille ochtend; de lichten van de stad weerspiegelen in het water, de Ishavskatedral – kathedraal van de Noordelijke IJszee, voltooid in 1965 – is duidelijk te zien aan de andere kant en de brug waar we onderdoor zullen varen is een zachte boog van licht. De brug verbindt het lage eiland Tromsøya met het vasteland. We vertrekken zonder veel geluid – omdat het zo stil is kan Serge ons zonder boegschroef de haven uit manoeuvreren en we glijden door de donkere nacht op weg naar het Noorden.

Voor het ontbijt is er nog tijd voor een uur of twee slapen. De ochtend is rustig, we zijn beschut door de eilanden en varen met goede snelheid en op vlak water richting Kvænangen. Ook het weer is goed – met een beetje zon en een paar graden boven nul is het aangenaam aan dek – en aangenaam om uit te kijken naar de mythische zwarte vinnen die boven het water uit zouden kunnen steken. En inderdaad! Om 11 uur spotten we de eerste vinnen, ten Noorden van het gebied dat de Lyngen Alpen wordt genoemd. De Orka's zwemmen vrij dicht bij het schip, en komen meerdere keren dichtbij boven. Zoals altijd is grootte vanaf het schip moeilijk in te schatten, maar de mannetjes kunnen tot 10 meter lang worden, met een gewicht van 6-8 ton en hun rugvin kan 2 meter hoog zijn. De vrouwtjes zijn met 8,5 meter en 5 ton iets kleiner, maar leven gemiddeld veel langer dan de mannetjes. De vrouwtjes kunnen tot 80-90 worden, gemiddeld 50 – terwijl de mannetjes gemiddeld 30 worden, met uitschieters tot 50-60. We varen verder naar het Noorden en zien steeds meer schepen en bootjes rond ons. Als we achter het eiland Vanna vandaan komen merken we opeens ook hoe de deining buiten op de Barentszeed staat; rustig is het niet langer, er is zelfs kans op zeeziekte – maar mooi is het wel! Nog enkele keren zien we Orka's in het gebied ten Noordoosten van Skjervøy – het gebied dat de laatste jaren het gebied van de haring en daardoor ook van de Orka's is geworden. En we zien zelfs een Bultrug! Als het donker begint te worden en we beseffen dat we elke dag om vier uur cake zullen eten – draaien we naar het Zuiden en gaan via Maursundet en Rotsundet op weg naar het plaatsje Hamnes op het eiland Uløy.

Het vroege donker geeft Rolf en Sarah meteen tijd om te vertellen over iets dat we hopen veel te zullen kunnen doen; het fotograferen van het Noorderlicht. Sarah begint in het Nederlands te vertellen over de verschillende details waar je op kunt letten. Belangrijk is om alles manueel in te stellen en een statief, of het een of ander dat als statief kan dienen, te gebruiken. Manuele focus, manuele belichting (een paar seconden), een groot diafragma (wat een klein nummer

betekent) en een hoge ISO waarde (Afhankelijk van het toestel tot bijvoorbeeld 3200). Als ze bijna klaar is en nog maar een paar minuten te gaan heeft komt Tom binnen om te zeggen dat er Noorderlicht te zien is. En dat is er! We kunnen meteen de verschillende instellingen testen – hoewel het eigenlijk beter is te kijken nu het zo boven ons beweegt. Het is nu veel donkerder dan in Tromsø – en het licht is dan ook duidelijker te zien. Het verplaatst zich in de vorm van groene bogen langzaam over het schip – om uiteindelijk achter de bergen en de lage wolken te verdwijnen. Terwijl Rolf binnen in het Duits verder gaat blijven Sarah en Marcos aan dek om te zorgen dat we het licht niet zullen missen als het terugkeert. En dat doet het! Precies op het moment dat we aanleggen in de oude handelsstad Hamnes komt het Noorderlicht terug – sterker en duidelijker dan we tot nog toe hebben gezien. Het danst over het schip – er zijn momenten dat het snel slingerend beweegt en af en toe zien we zelfs het roze.

Na het avondeten gaan we nog aan land om in het museum dat direct naast ons aan de kade ligt te bekijken. Op de tweede verdieping is een tentoonstelling van Anni Giæver (1882-1956), die hier leefde en het dagelijks leven met een duidelijk fotografisch oog vastlegde. Ze fotografeerde vanaf ongeveer 1900, waarbij ze een Kodak 9x12 gebruikte. Dit betekent dat de negatieven groot waren en er veel details bewaard zijn gebleven. We kunnen hier zelfs een van de eerste kleurenfoto's die in Noorwegen gemaakt zijn zien!

S Nachts liggen we aan de kade van Hamnes, benieuwd naar hoe het plaatsje er in daglicht uit zal zien.

Sonntag, 07. November – Uløya: Hamnes

08.00 Uhr: 69°47,3'N/020°34'E, am Anleger von Hamnes. Klarer Himmel ☀, windstill. 1007 hPa, -1°C.

Sonnenaufgang: 08.37 Uhr, -untergang: 14.05 Uhr. Tageslänge: 5 Stunden 28 Minuten.

Die Nacht hatten wir schön ruhig und still am Anleger von Hamnes verbracht. Nach dem Frühstück begannen die Bergspitzen in der langsam ansteigenden Morgensonne zu glühen – ein wunderbar schöner Tag hatte begonnen, und wir zogen los, um das herrliche Wetter zu nutzen.

Ein ebenso einfach zu begehender wie zu findender Weg führte entlang der Westseite der Insel parallel zur Küste nach Norden. Einige folgten diesem Weg und konnten dabei die grandiose Kulisse der berühmten Lyngen Alpen auf der anderen Seite des Lyngenfjords genießen.

Andere zogen mit Rolf in gemächlichem Tempo die Waldwege hinauf, bis ein Aussichtspunkt in rund 300 Metern Höhe erreicht war. Von hier aus bot sich ein beeindruckender Blick über den Rotsund, Hamnes, den Lyngenfjord und die gleichnamigen Berge.

Wer es sportlich angehen wollte, hatte sich Sarah angeschlossen. Diese Gruppe zog ebenfalls bergan durch den Wald und erreichte die karge Bergregion oberhalb der in etwa 400 Metern Höhe liegenden Baumgrenze und konnte grandiose Ausblicke über Rotsund und Lyngenfjord genießen sowie die Sonne, die am späten Nachmittag um die Berge im Süden herum gezogen war und nun ihr zumindest visuell warmes Licht auf die Uløya warf, was wir sehr genossen, ganz gleich wo zwischen Hafen und Berg wir uns jeweils befanden.

Die meisten nahmen sich auf dem Rückweg noch Zeit für einen Besuch in dem kleinen, ebenfalls altertümlich-charmanter Laden sowie eine Besichtigung des Fischgestells, an dem Kabeljau in Wind und Sonne trocknete; etwas ungewöhnlich für die Jahreszeit, aber prinzipiell eine lange gepflegte Tradition in Nordnorwegen, die vor allem in den Lofoten bis heute weit verbreitet ist.

Während des Mittagessens legten wir ab und fuhren in den zunächst sonnenbeschienenen Lyngenfjord ein. Die schneebedeckten Lyngen Alpen erhoben sich mächtig auf der Westseite des Fjords bis über 1000 Meter hoch; der eine oder andere hohe Gipfel war von Gletschern gekrönt.

Wir bekamen einen Eindruck von den berühmten Wetter- und Lichtwechseln des Nordens, als sich im nördlichen Teil des Lyngenfjords eine dunkle Wolke zusammenbraute. Aus dem warmen Orange und Rosa der sonnenbeschienenen Berge wurde ein nahezu bedrohliches Dunkelgrau mit einem Hauch Violett, und dann hüllte Schneetreiben die *Antigua* ein.

Sobald wir westlich der Lyngen Alpen wieder nach Süden fuhren, zeigte der klare Himmel sich wieder, von dem mittlerweile die Sterne leuchteten. Später zog es sich wieder zu und erneut zogen Schneeschauer über uns hinweg. Nach dem Essen passierten wir Tromsø, und während wir uns nach und nach in die Federn verzogen, steuerte die Mannschaft die *Antigua* durch geschützte Sunde weiter nach Süden, in Richtung der Insel Senja.

Zondag, 07. November – Uløya: Hamnes

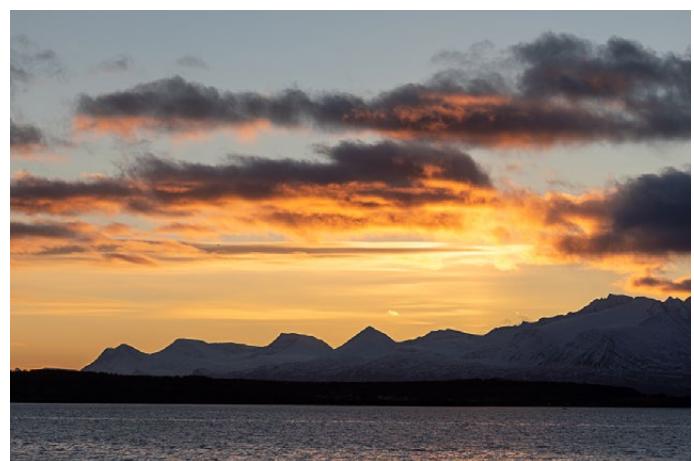
08.00 uur: 69°47,3'N/020°34'E, aan de kade van Hamnes. Helder, windstil. 1007 hPa, -1°C.

Zonsopgang: 08.37 uur, -ondergang: 14.05 uur. Daglengte: 5 uur, 28 minuten.

We worden wakker op een heldere en rustige dag; er lijkt helemaal geen wind te zijn. We hebben de hele ochtend de tijd om Hamnes te verkennen. Wat deze plaats zo bijzonder maakt is dat het de meest Noordelijke handelsplaats van Noorwegen is die nog steeds in bedrijf is. De bedrijvigheid is misschien niet te vergelijken met hoe het 100 jaar geleden was, maar het is nog steeds dezelfde familie die hier woont en de kleine winkel en het museum runt. Ook is er nog stokvis te zien die te drogen hangt – wat eigenlijk heel laat in het seizoen is.

Vondsten wijzen er op dat de plaats al 6000 jaar geleden bewoond was. De familie Giæver kwam hier in 1868, over hun geschiedenis zijn veel verhalen te vertellen. Eén van de meest fascinerende is misschien wel die van 'Mor Lyng' of moeder Lyng; zij kreeg 12 kinderen, maar geen van hen leefde lang genoeg om gedoopt te worden. Toch was ze moeder van velen; gedurende haar tijd op Hamnes zorgde ze voor 32 pleegkinderen. Een ander stukje indrukwekkende geschiedenis is het plakkaat dat we in de kleine winkel kunnen zien; 'Daher Nicht Zerstören' staat er geschreven op een stuk cellulosepapier. Hoewel het eerste stuk 'Künstlerisch Wertvoll' ontbreekt, geeft het ons een waardevol stuk informatie; het waren deze plakkaten die ervoor zorgde dat de gebouwen in Hamnes niet verwoest werden. Van de andere gebouwen op Uløya is niets over.

Vroeger kon niet iedereen overal handel drijven; er waren bepaalde plaatsen die onder koninklijk gezag toestemming kregen dat te doen. Dit ging in het Noorden vooral om Torfisk en Saltfisk (gezouten of gedroogde vis), maar betekende ook dat er mogelijkheid was tot overnachting en dat andere waren hier verkocht of geruild werden. Hamnes ligt op de zuidelijke punt van Uløya en is omgeven door een indrukwekkend landschap; de steile, puntige bergen en de smalle fjorden lijken het ultieme beeld van het Noordelijke Noorwegen. We wandelen langs de kust, een stuk de berg op of tot helemaal boven de boomgrens. De zee, bergen, bomen en sneeuw zorgen op de verschillende plaatsen in verschillende combinaties voor een fantastische ochtend. Het is helder en warm ... en toch lijkt er iets in de lucht te hangen.

Als we na de lunch verder varen wordt het duidelijk wat er in de lucht hangt; sneeuw. We begrijpen dat het goede weer zeer plaatselijk was, en zodra we de zuidpunt ronden lijkt het alsof we aan het einde van de wereld zijn; voor ons is geen horizon maar een leegte! Het sneeuwt – soms meer, soms minder, maar het blijft vrij constant bewolkt gedurende de rest van de dag. En nacht. 'Savonds komen we opnieuw onder de brug van Tromsø door; het lijkt onwaarschijnlijk dat het pas anderhalve dag geleden is dat we zijn vertrokken! Het lijkt ook onwaarschijnlijk dat we onder deze brug door passen, tot op het laatst lijkt het een slecht idee. Toch hebben we nog ruim 10 meter over; de brug is 42 meter hoog, en onze masten zijn 32.

De rest van de avond varen we door; we hebben een lange weg af te leggen en zullen de hele nacht onderweg zijn. Omdat we achter de eilanden kunnen varen zal ook dit een rustige nacht zijn. In ieder geval in onze cabines; in de stuurhut is de nacht minder rustig door de sterke stromingen in de relatief nauwe doorgangen; op een gegeven moment gaan we 2.5 knopen met een goed aantal toeren op de motor, en hebben we zeker een knoop of 6 stroom tegen. Op andere momenten is het de dikke sneeuw die voor spannend varen zorgt. Zo gaat het door tot in de vroege ochtend.

Montag, 08. November – Senja: Skrolsvik

08.00 Uhr: 69°00'N/016°56,6'E, gut 4 Meilen südöstlich von Skrolsvik. Teilweise bewölkt, Brise aus NW. 1015 hPa, 3°C. Sonnenaufgang: 08.46 Uhr, -untergang: 14.25 Uhr. Tageslänge: 5 Stunden 39 Minuten.

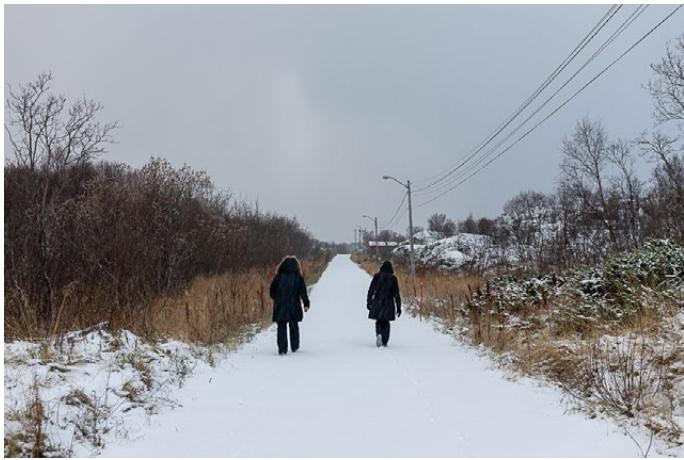
Nach dem Frühstück liefen wir in den kleinen Hafen von Skrolsvik im Süden von Senja ein. Schneeschauer wechselten sich mit Phasen klarer Sicht ab; die schnellen Wechsel der Lichtverhältnisse waren ebenso schnell wie beeindruckend.

Bald hatten wir angelegt. Skrolsvik war früher ein bedeutender kleiner Fischereihafen und Handelsort, liegt heute aber etwas vergessen fast am Ende der Straße.

An Land teilten wir uns in zwei Gruppen auf. Die Abteilung „Bergsport“ zog mit Sarah die Hänge hinter dem Ort hinauf und erwanderte sich fantastische Ausblicke über Skrolsvik und die beeindruckende Außenküste von Senja. Sogar Andenes war in der Ferne zu sehen. Das Wetter spielte mit und ermöglichte schöne Fernblicke bei spannenden Lichtverhältnissen.

Von der Entfernung und den Geländebeziehungen her gemütlicher ging es bei der kleinen Wanderung zu einer Halbinsel östlich des Ortes zu. In dieser malerischen Küstenlandschaft mit felsigen Ufern, kleinen Buchten und vorgelagerten Inseln hatten die Deutschen während der Besetzung Norwegens 1941 eine Festungsanlage gebaut, die zum „Atlantikwall“ gehörte. Hier sollte insbesondere die Route zum Erzhafen von Narvik geschützt werden, der für die Versorgung der Kriegsindustrie mit Eisenerz wichtig war. Nach Kriegsende hatte das norwegische Militär die Anlagen noch bis 1990 in Betrieb gehalten. Es war unglaublich, mit was für einem Aufwand man diese Festungsanlagen mit

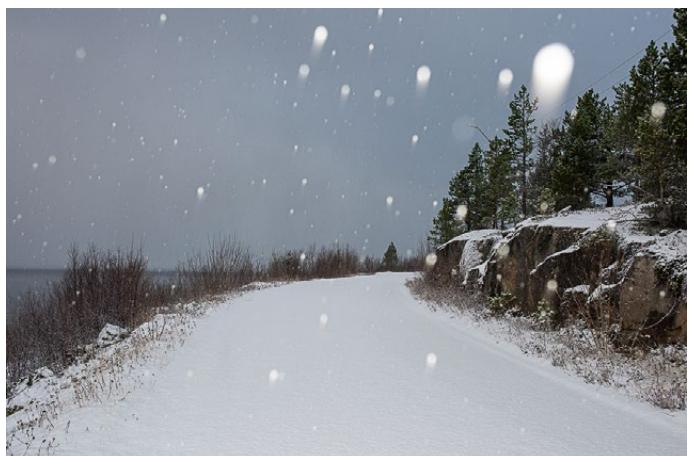
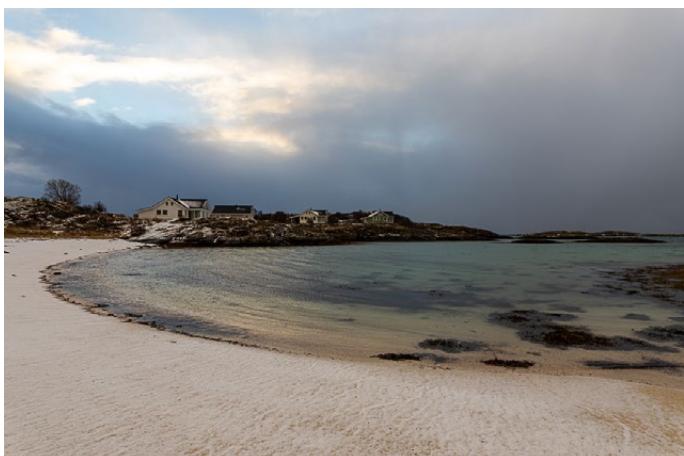

Kanonen und unterirdischen Bunkern und Gängen angelegt hatte, und dabei handelte es sich nur um eine von vielen Küstenbatterien und bei Weitem auch nicht um die größte!

Schließlich hatten wir uns zum Mittagessen alle wieder an Bord eingefunden. Während des Essens blieben wir noch im Hafen und danach legten wir ab. Zunächst hatten wir günstigen Wind und konnten die Segel setzen. Allerdings hatte der Wind seit heute früh schon deutlich abgenommen und ließ weiterhin nach, so dass wir schließlich auf eine Geschwindigkeit unter zwei Knoten abfielen, so dass wir die Maschine wieder starteten und die Segel einholten.

Am späten Nachmittag erreichten wir den Hafen von Harstad, einem der größeren Orte der Vesterålen. Hier konnten wir noch einige Stunden verbringen, um diese nordnorwegische Perle der Zivilisation kennenzulernen. Einige nutzten die Gelegenheit, das eine oder andere in den Geschäften zu besorgen, und viele beobachteten noch lange das Nordlicht, das meist eher schwach im Nordosten leuchtete, zwischendurch jedoch aber, aber beeindruckende Ausbrüche zeigte.

Gegen 24 Uhr legten wir wieder ab, um morgen Vormittag den Trollfjord zu erreichen.

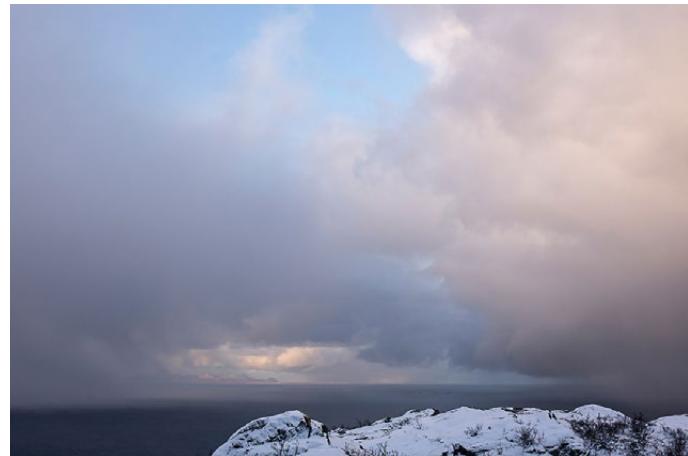
Maandag, 08. November – Senja: Skrolsvik

08.00 uur: $69^{\circ}00'N/016^{\circ}56,6'E$, een goede 4 mijl ten Zuidoosten van Skrolsvik. Gedeeltelijk bewolkt, matige wind uit het Noordwesten. 1 015 hPa, 3°C. Zonsopgang: 08.46 uur, -ondergang: 14.25 uur. Daglengte: 5 uur, 39 minuten.

Als we wakker worden zijn we nog altijd aan het varen. We zijn niet ver meer van Skrolsvik, een plaatsje met bijna 100 inwoners Zuidwest op het eiland Senja gelegen. We hebben een aardige wind tegen. Het is een afwisselende morgen en zal dat blijven; vlagen van sneeuw en opklaringen volgen elkaar snel op.

Na het ontbijt varen we de kleine haven binnen, waar het even manoeuvreren is om aan de kade te komen. Tegen half tien staan we allemaal aan land, klaar om dit deel van Senja te verkennen. Rolf gaat richting Skrolsvik fort, waar nog enkele bunkers te zien zijn die hier in 1941 zijn geplaatst door Duitsland. Na de oorlog werden ze overgenomen door de Noorse militairen, en pas sinds 1989 zijn ze verlaten. Ze zijn open en we kunnen er zelfs ingaan, veel is nog intact, onder andere 4 grote 15 cm kanonnen.

Sarah gaat een stukje omhoog richting Sjurvikkstinden. Er is veel sneeuw gevallen, en zelfs de wandeling over de gewone weg is prachtig. Alles is wit, er heeft nog niemand over de weg gereden, en hoewel de wind af en toe sterk kan zijn en het af en toe blijft sneeuwen is het weer eigenlijk perfect. Door de nieuwe sneeuw is ook de weg omhoog niet te moeilijk, en we kunnen rustig het zuiden van het eiland ontdekken. Vanaf een hoogte van rond de 300 meter hebben we in theorie uitzicht tot aan het eiland Andøya, en de stad Andenes die helemaal in het Noorden ligt. Af en toe opent de hemel zich plotseling en is er een venster dat zich met de wind verschuift; tijdens de wandeling zien we stukje bij beetje de hele omgeving.

Na de lunch verlaten we Senja. We gaan verder naar het Zuiden en de wind neemt wat af. Het is het perfecte moment om zeilen te zetten; we zetten de Binnenkluiver, de Ondermars, de Bovenmars, de Fok en het Groot stagzeil. Het perfecte moment wordt al snel rustiger, maar we blijven zeilen zolang er nog daglicht is. Pas als we echt beginnen te dobberen gaat de motor weer aan en varen we op snelheid verder richting Harstad, met ongeveer 25.000 inwoners de tweede grootste stad van Noord Noorwegen. Als we in het donker aankomen worden we verwelkomd door een grote fontein, deze is afwisselend belicht in rose, groen en geel en geeft sterke assosiaties met het Noorderlicht.

En ook het echte Noorderlicht zullen we deze avond nog zien! Na een korte wandeling voor het avondeten blijven de meeste van ons aan boord – hoewel sommigen na het eten het bijzondere nachtelijke leven op een maandagavond in Harstad verkennen. Al rond 21:00 uur zijn de eerste sporen van de Aurora Borealis te zien – hoewel licht en enigszins verscholen achter de wolken. Tot ons vertrek rond middernacht komt ze regelmatig terug, soms sterker, soms minder sterk, maar steeds opnieuw, en degenen die volhardend buiten blijven staan kunnen genieten van sterke momenten, zelfs met de lichten van Harstad rond ons.

Dienstag, 09. November – Lofoten: Trollfjord, Kabelvåg

08.00 Uhr: $68^{\circ}13,3'N/015^{\circ}24,8'E$, südlich von Hinnøya auf der Fahrt zum Trollfjord. Bewölkt, Brise aus E. 1 002 hPa, 5°C. Sonnenaufgang: 08.51 Uhr, -untergang: 14.20 Uhr. Tageslänge: 5 Stunden 29 Minuten.

Während der Nacht waren wir östlich der großen Insel Hinnøya nach Süden gefahren. Zwischendurch hatte eine kräftige Brise aus dem Tysfjord dem Schiff eine merkliche Schaukelbewegung gegeben, die sich aber bald wieder gelegt hatte. Während des Frühstücks hielten wir im nördlichen Vestfjord westlichen Kurs, um dann in den Raftsund zwischen der südlichsten Vesterålen-Insel Hinnøy und der nördlichsten Lofoten-Insel Austvågøy einzufahren. Dort schneidet der berühmte Trollfjord in Austvågøya ein (Anmerkung: das angehängte „a“ ist im Norwegischen der bestimmte Artikel in der weiblichen Form, der je nach Satzbau angehängt oder weggelassen wird).

Schon die Einfahrt in den berühmten Fjord war atemberaubend. Auf der Nordseite ragten die schroffen Felswände steil mehrere hundert Meter hoch der Wolkendecke entgegen. Im etwas weiteren Becken im Innersten des Fjords hielt die *Antigua* an. Hier ließen wir zwei Beiboote ins Wasser, um den Anblick der gewaltigen Landschaft und des winzigen Schiffes darin aus der Fischotterperspektive zu erleben.

Wir waren zur richtigen Zeit am richtigen Ort: Ein kleines, schnelles Motorboot mit Touristen, das man zuerst als störend hätte wahrnehmen können, erwies sich als Magnet für die in dieser Gegend lebenden Seeadler – offenbar eine Folge der Praxis, die majestätischen Vögel mit Fischstücken anzulocken. So profitierten auch wir von diesem möglicherweise etwas unanständigen, aber ganz klar wirkungsvollen Trick: Bald kreisten sieben oder acht Adler über uns!

Schließlich legte sich das Spektakel und wir gingen wieder zurück an Bord. Wir setzten südlichen Kurs, aus dem Raftsund heraus und zwischen den Inseln Store und Little Molla hindurch nach Kabelvåg auf Austvågøy. Wird heute Svolvær üblicherweise, wenn auch nicht ganz zutreffend, als Hauptstadt der Lofoten bezeichnet, so hatte Kabelvåg (genau: Storvågan) die Rolle des politischen und wirtschaftlichen Machtzentrums über Jahrhunderte hinweg inne.

Sobald wir angelegt hatten, brachen wir mit Sarah und Rolf zu einem kleinen Stadttrundgang auf. Wir passierten den zentralen Platz am Hafen mit dem kleinen Supermarkt, der Kneipe und der in einer alten Telefonzelle untergebrachten „Bibliothek“ und hielten dann auf den Hügel zu, auf dem die Statue des Wikingerkönigs Øystein über den Ort und seine Umgebung hinweg schaute.

Anschließend gingen viele noch mit zur Lofotenkathedrale auf der anderen Seite von Kabelvåg, wo sich früher das historische Machtzentrum Storvågan befunden hatte. In der Kirche gingen Vorbereitungen für ein Konzert vor sich, das in ein paar Tagen stattfinden sollte; zugänglich war sie nicht, aber dafür schön beleuchtet.

Nach und nach fanden wir uns wieder an Bord ein, wo Rolf am späten Nachmittag noch eine Dokumentation über das Leben der modernen samischen Rentierzüchter zeigte, die auch die Probleme dieses indigenen Volkes in der heutigen Zeit aufgriff. Dann war es Zeit für das Abendessen, während es draußen mehr und mehr zu regnen begonnen hatte.

Dinsdag, 09. November – Lofoten: Trollfjord, Kabelvåg

08.00 uur: $68^{\circ}13,3'N/015^{\circ}24,8'E$, ten zuiden van Hinnøya op weg naar Trollfjord. Bewolkt, matige wind uit het Oosten. 1 002 hPa, 5°C. Zonsopgang: 08.51 uur, -ondergang: 14.20 uur. Daglengte: 5 uur, 29 minuten.

Bij het begin van de nieuwe dag, een paar minuten na middernacht, verlaten we Harstad. Harstad ligt op het eiland Hinnøya, wat we nu langs de oostkant naar het Zuiden zullen volgen. Ook hier is het water vaak smal en is de stroom sterk; op sommigen stukken hebben we zeker 4 knopen tegen en gaan we met slechts 3 knopen vooruit. Hier merken we beneden echter weinig van, het is pas tegen de vroege ochtend, als we Tysfjord passeren dat we wakker worden geschud; er staat een stevige wind en dat merken we. Gelukkig betekent deze wind ook dat we weer goede snelheid kunnen maken; met het Groot stagzeil, de Ondermars en de Bovenmars maken we een snelheid van een goede 8 knopen.

Vandaag hopen we de ochtend te beginnen in het beroemde Trollfjord, aan de zuidkant van Raftsundet. Trollfjorden is 2,5 km lang en bij de ingang 200 meter breed. Op zijn smalst is het 100 meter breed, minder dan twee keer de lengte van *Antigua*. De bergen gaan aan beide kanten recht omhoog – glad gesleten door gletsjers waarvan de sporen duidelijk te zien. De bergen rond het fjord zijn tot 1100 meter hoog. Het is bewolkt en door het sterke contrast in het licht zijn de vormen in de rotsen goed te zien; de besneeuwde toppen van de bergen rond het fjord in contrast met de nog groene delen maken het geheel nog intenser.

Eenmaal op het einde van het fjord gekomen, waar het weer breder wordt en we met de *Antigua* goed kunnen drijven, leggen we de zodiaks in het water om een stukje te varen rond het schip en dicht langs de steile wanden die niet alleen recht omhoog maar ook recht naar beneden gaan. Al de hele ochtend zien we af en toe een Zeearend. Ze vliegen hoog boven ons, het silhouet van de grootste roofvogel van Europa, die een vleugelspanwijdte tot 2,4 meter kan hebben, is indrukwekkend. Waar we niet op voorbereid waren was dat er net voor we Trollfjorden weer zouden verlaten en kleine boot op grote snelheid het fjord in zou komen. Zodra hij het einde van het fjord bereikte, stil ging liggen en enige malen floot kwamen er meteen een groot aantal Zeearenden naar beneden. Het is duidelijk dat ze deze boot eerder gezien hebben en dat ze gevoerd worden, maar nu ze er toch zijn kunnen we meegenieten; ze vliegen niet alleen over de kleine boot, maar ook over onze zodiak die nog in het water is en dicht langs de *Antigua*.

Voldaan zeilen we verder; tijdens de ochtend is de lucht duidelijk steeds donkerder geworden en we weten allemaal dat er stevig weer aan komt. De bemanning volgt al sinds het begin van de reis nauwkeurig de weersvoorspelling; er is een Zuid westelijke storm voorspeld, en onze reis hangt volledig af van wanneer die zal komen en hoelang hij zal duren. Het is duidelijk dat de wind niet ver meer weg is, en dat het tijd is een veilig haven te vinden.

Onze reis gaat dan ook meteen vanuit Trollfjorden naar Kabelvåg. Onderweg begint het te regenen en te sneeuwen – maar de wind is gelukkig nog rustig. We varen tussen de eilanden Stormolla en Little Molla door, en komen in de namiddag bij Kåbelvåg aan. In het vallende donker en een lichte regen maken we een wandeling – een kleine heuvel op die een goed overzicht geeft over de stad, met een standbeeld van Koning Øystein – en later ook naar de Lofoten Kathedraal, de grote houten kerk die in 1898 voltooid werd. Veel wijst er op dat deze kleine plaats ooit een belangrijk centrum was. Het was hier dat de stokvis verkocht werd, hier kwamen de schepen om de waren naar het Zuiden te brengen. Kabelvåg was het centrum van de handel – tot de schepen groter werden en andere havens beter pasten.

S Avonds is het duidelijk dat de storm op Lofoten is aangekomen; omdat we goed beschut liggen valt het wel mee met de wind, maar de ene na de andere regenbui komt over ons heen. Het regent zo hard dat het zelfs binnen nat wordt – en de *Antigua* is dan ook precies de plaats waar we willen zijn deze avond.

Mittwoch, 10. November – Lofoten: Lofotr Wikingermuseum Borg, Lofotakvariet Kabelvåg

08.00 Uhr: 68°12,6'N/014°29'E, Im Hafen von Kabelvåg. Bewölkt, fast windstill. 990 hPa, 6°C.

Sonnenaufgang: 08.55 Uhr, -untergang: 14.36 Uhr. Tageslänge: 5 Stunden 41 Minuten.

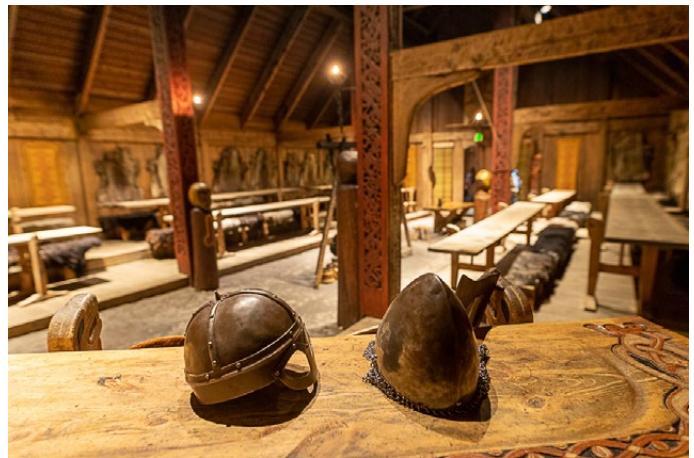
Heute hatten wir eine Busreise zum Wikingermuseum Borg auf Vestvågøy geplant – der perfekte Tag, denn das windige und regnerische Wetter und der kräftige Seegang, der sogar im Hafen deutlich spürbar war weder zum Wandern noch zu einer Schiffsspassage wirklich anregend. Tatsächlich hatte die Mannschaft nachts sogar die Trossen justieren müssen, was die meisten trotz der frühen Stunde auch deutlich wahrgenommen hatten.

Nach einem etwas vorgezogenen Frühstück einschließlich Vorbereitung der Lunchpakete waren wir gegen 9 Uhr startklar und bestiegen pünktlich den auf uns wartenden Bus, der uns die 50 Kilometer entlang der Hauptstraße, der E10, nach Südwesten brachte, über den südwestlichen Teil der Insel Vestvågøy sowie die Inseln Gimsoy und Vestvågøy.

Die schönen Aussichten über die wilde Berg- und Küstenlandschaft ließ schon die Busfahrt zu einem Höhepunkt werden. Und einige hatten sogar das Glück, in der Vorbeifahrt recht dicht bei der Straße für einen kurzen Augenblick einen Elch zu sehen! Leider war es verkehrstechnisch nicht möglich, anzuhalten.

Gegen 10 Uhr hatten wir das berühmte Museum erreicht. 1982 hatte ein Bauer beim Pflügen Glas- und Keramikscherben entdeckt, die von Archäologen als wikingerzeitlich identifiziert wurden. Daraufhin brachten Ausgrabungsarbeiten ein großes Häuptlingshaus sowie weitere Gebäude zutage.

Wir wurden von einem Wikinger namens Christian mit coronakonformer Mund- und Nasenbedeckung freundlich empfangen. Im Festsaal des Häuptlingshauses gab Christian uns einen interessanten Überblick über die Geschichte des Ortes. Hier hatten über Jahrhunderte hinweg hintereinander vier große Gebäude gestanden, bis als letztes und größtes das 83 Meter lange, prächtige Haus gebaut worden war, in dessen Rekonstruktion wir nun saßen, nur wenige Meter vom Original-Fundort entfernt, der aus Denkmalschutzgründen nicht bebaut werden darf. Der letzte hiesige Häuptling war möglicherweise im 9. Jahrhundert nach Island ausgewandert, was aber nicht ganz genau belegt ist. Danach war diese Siedlung aufgegeben worden.

In dem prächtigen Gebäude befand sich nicht nur der Festsaal mit Thron, Götterstatuen, Waffen und Feuerstelle, sondern auch Nebenräume mit Werkstätten und Lagerräumen. Wo früher unter dem gleichen Dach ein Stall gewesen wäre, war nun eine kleine Ausstellung zur Mythologie der Wikinger untergebracht.

Im modernen Museumsgebäude nebenan waren die originalen Fundstücke zu besichtigen.

Mit all dem verbrachten wir eine ganze Weile, bis wir uns um 12 Uhr wieder am Bus trafen und den Rückweg antraten. Unser Fahrer Arne-Johnny legte noch mehrere Zwischenstopps an schönen Aussichtspunkten ein, damit wir Eindrücke von der schönen Landschaft bei Tageslicht gewinnen konnten. Dabei hatten wir insgesamt eine Menge Glück mit dem Wetter, da der ansonsten kräftige Regen immer zur richtigen Zeit eine Pause machte. So legten wir auf der Vestvågøy, auf Gimsoya und bei einem Spiegel-Kunstwerk im Süden der Austvågøya jeweils einen Fotostopp ein.

Um 14 Uhr setzte der Bus uns beim berühmten Lofoten-Aquarium in Kabelvåg ab. Hier konnten wir uns noch einen Eindruck von der faszinierenden Unterwasserwelt der Lofoten verschaffen, und dann ging es durch den nun wieder einsetzenden Regen zurück zum Schiff.

Nach einer kleinen Stärkung bot Rolf den zweiten, eher naturwissenschaftlich orientierten Teil seines Nordlichtvortrags an, der hinterer von Sarah auf Niederländisch zusammengefasst wurde. Schließlich war es Zeit für eine kleine Pause, die vom Service-Team genutzt wurde, um den Salong schön für ein festliches *Captain's Dinner* vorzubereiten – eine etwas vorgezogener aber fraglos angemessene Würdigung einer schönen Reise. Serge leitete den Abend mit ein paar feierlichen Worten ein, dann stießen wir an und ließen es uns gut gehen mit drei fantastischen Gängen, die Piet in der Küche gezaubert hatte. In guter Stimmung ließen wir den Abend ausklingen.

■ Woensdag, 10. November – Lofoten: Lofotr Vikingermuseum Borg, Lofotakvariet Kabelvåg

08.00 uur: 68°12,6'N/014°29'E, in de haven van Kabelvåg. Bewolkt, plaatselijk weinig wind. 990 hPa, 6°C.

Zonsopgang: 08.55 uur, -ondergang: 14.36 uur. Daglengte: 5 uur, 41 minuten.

Het stormt in Vestfjorden. Er is windkracht 7-8 voorspeld, met golven van 5 meter. Hoewel we goed beschut liggen voor de wind worden we rond half zes 'sochtends toch gewekt door de wind; de golven buiten moeten nu zo groot zijn dat ze om de rotsen en tussen de eilanden door de haven binnenkomen. Eén van onze trossen breekt, waardoor het schip steeds opnieuw tegen de kade geduwd wordt. De deining tilt het schip steeds een stukje op, waarna ze weer valt, een beweging waar zelfs de grootste hoeveelheid stootwillen niet tegen helpt; we moeten er mee leren slapen. Gelukkig is het ontbijt wat vroeger zodat we niet te lang wakker liggen; vandaag worden we om 9 uur opgehaald door een bus die ons naar het Lofotr Vikingmuseum zal brengen.

Het is een perfecte dag om in bus te zitten; het regent behoorlijk en het waait stevig. Met de bus verlaten we Østvagøy en rijden we via Gimsøy naar Vestvagøy – vanuit de bus spotten we zelfs nog een laagvliegende Zeearend en een Eland! Bij Borg ligt het indrukwekkende Lofotr Vikingmuseum. Het is een replica van het gebouw dat vermoedelijk hier heeft gestaan – op werkelijke grootte, 83 meter lang. De lokale gids vertelt ons over de geschiedenis en geeft een inblick in het vermoedelijke leven van de Vikingen hier. Ook is er een ietwat gedramatiserde en geromantiseerde film te zien.

Om 12 uur gaan we verder vanuit Borg – en maken onderweg nog een aantal stops. Een hoogtepunt is het strand op Gimsøy – we staan nu aan de buitenkant van Lofoten. Omdat we beschermd zijn door de eilanden aan beide kanten is het ook hier vrij rustig; bovendien stopt het met regenen precies op het moment dat we uitstappen. Het kunstwerk van Dan Graham is een ander hoogtepunt; meteen langs de weg ligt een sculptuur van gebogen plexiglas dat het landschap om ons heen weerspiegelt.

De bus brengt ons vervolgens naar het Lofotakvariat – een aquarium dat ons een inblick geeft wat er lokaal zoal onder het water gebeurt. Van hier lopen we door de regen terug naar het warme schip. Voor het eten vertelt Rolf in het Duits over het Noorderlicht, gevolgd door een samengevatte vertaling van Sarah. Het blijft de hele nacht regenen en waaien – en het schip blijft stevig doorschudden tegen de kade – maar dat alles maakt vanavond niets uit. Terwijl wij weg waren heeft de bemanning een fantastisch diner voorbereid; het is zo waarschijnlijk dat we morgen een interessante en enigszins uitdagende reis voor de boeg hebben dat we het Captains Dinner vanavond genieten. De avond is lang en mooi en nu we aan het geluid van het schip tegen de kade zijn gewend is het niet moeilijk om diep in slaap te vallen.

Donnerstag, 11. November – Vestfjord, Bodø

08.00 Uhr: 68°12,6'N/014°29'E, Im Hafen von Kabelvåg. Bewölkt, fast windstill. 989 hPa, 6°C. Sonnenaufgang: 09.00 Uhr; -untergang: 14.32 Uhr. Tageslänge: 5 Stunden 32 Minuten.

Die Nacht war immerhin ruhiger als die vorhergehende gewesen, obwohl auch dieses Mal die Dünung noch bis ins Hafenbecken zu spüren war.

Nach einem letzten Blick auf die neueste Wettervorhersage wurde die Entscheidung getroffen, die Passage über den Vestfjord nach Bodø direkt nach dem Frühstück in Angriff zu nehmen. Wirklich gute Bedingungen würden ohnehin nicht zu haben sein; nun war es so gut, wie es zu haben war.

Nach dem Frühstück konnte, wer wollte, sich noch in eine gruppeninterne Emailliste eintragen, und dann machten wir ein Gruppenfoto, während in der Küche und an Deck alles seefest gemacht wurde. Wir folgten diesem Beispiel, machten alles bereit und gegen 10 Uhr waren wir startklar. Ein paar freundliche Einheimische warfen die Taue los, und bald glitten wir zwischen ein paar vorgelagerten Schären in den grauen, bewegten Vestfjord hinaus.

Bald konnten ein paar Segel gesetzt werden, was sowohl der Geschwindigkeit als auch der Stabilität zuträglich war. Dennoch ließ es sich wegen ungünstiger Windrichtung und Wellen, die bis zu fünf Meter Höhe erreichten, nicht vermeiden, dass die Geschwindigkeit zwischenzeitlich auf 3-4 Knoten sank, und wenn man den Komfort während dieser Passage als gemindert bezeichnet, werden wohl die meisten zustimmen, dass das ziemlich zurückhaltend formuliert ist.

Nichtsdestotrotz erreichten wir später, bei besserer Windrichtung, auch wieder Geschwindigkeiten von 8-10 Knoten und im Wellenschatten der Insel Engeløya schließlich auch wieder ruhiges Fahrwasser. Pünktlich zum Abendessen ließen wir in den Hafen von Bodø ein, so dass alle wieder herhaft zugreifen oder aber doch zumindest wieder eine leichte Mahlzeit einnehmen konnten. Viele nahmen auch noch die Gelegenheit zu einem kleinen Rundgang in Bodø wahr.

So konnten wir auch diesen Tag letztlich in guter Stimmung beenden.

■ Donderdag, 11. November – Vestfjord, Bodø

08.00 uur: 68°12,6'N/014°29'E, In de haven van Kabelvåg. Bewolkt, plaatselijk nog steeds weinig wind. 989 hPa, 6°C.
Zonsopgang: 09.00 uur, -ondergang: 14.32 uur. Daglengte: 5 uur 32 Minuten.

Goed. Vandaag is toch echt de dag dat we Vestfjorden over moeten steken om bij Bodø te komen. De wind is afgenoem en zal vandaag geleidelijk draaien, in een richting die voor ons gunstiger is dan de Zuidwester die er de laatste dagen heeft gestaan. Maar er zullen zeker nog golven zijn, en dat het geen makkelijke tocht wordt is duidelijk. Na het ontbijt zorgen we ervoor dat alles zeevast is – en rond 10 uur zijn we klaar om de kade te verlaten. Vrijwel meteen laten de golven die op de rotsen breken ons zien hoe sterk de deining buiten is. Vestfjorden – zo genoemd omdat het ten Westen van het vasteland is, ligt voor ons. We hebben 56 mijl te gaan.

Nu laten we Lofoten achter ons. Onder de dikke bewolking en door de regen door – de meeste sneeuw is ondertussen weg – werpen we nog een laatste blik op de reeks van eilanden die Lofoten vormen ; Moskenesøy, Flakstadøy, Vestvågøy, Gimsoy en Austvågøy.

Lofoten was oorspronkelijk de naam voor het eiland Vestvågøya, en later voor de hele reeks eilanden. Waarschijnlijk komt het van Ló (Lynx) en Fótr (voet) – naar de vorm van het eiland met zijn puntig pieken die vanaf het vasteland werd vergeleken met de poot van een Lynx. Er zijn sporen van menselijke activiteit die tot 11.000 jaar terug gaan. Lofoten is altijd het centrum van de kabeljauw visserij geweest – vooral in de winter als deze vissen vanuit de Barentszzee naar het redelijk zuidelijk gelegen Lofoten trekken om te paaien.

We banen ons een weg door de golven; eerste vrij schommelend, maar zodra we de zeilen kunnen zetten wordt alles wat stabieler en maken we goede snelheid. We zetten de Buitenkluiver, de Bovenmars, de Ondermars, het Grootstagzeil, en ook de Fok. Er staat nog steeds windkracht vijf en ook de golven zijn enkele meters hoog. De meesten kiezen ervoor nog eens goed van de cabines te genieten, en pas tegen de avond aan het oppervlakte te komen. Voor de lunch maken we pizza's – maar lang niet iedereen laat zich verleiden. Omdat de wind draait en we zelf ook meer richting het Zuiden moeten gaan halen we vlak na de lunch de razeilen weg en neemt de beweging van het schip onvermijdelijk toe. Soms hebben we maar een paar knopen snelheid. Pas als we tegen de avond langzaam in de beschutting van de eilanden boven Bodø komen en de wind verder afneemt gaan we weer sneller. Net voor het avondeten komen we uiteindelijk in Bodø aan. En dan is alles rustig. We zijn er! Het is gelukt. De overtocht was misschien niet voor iedereen écht genieten, maar onvergetelijk was het zeker!

Freitag, 12. November – Bodø.

08.00: 67°17,2'N/014°23,3'E, im Hafen von Bodø. Bewölkt, windstill, 5°C, 996 hPa.

Sonnenaufgang: 08.53 Uhr, -untergang: 14.39 Uhr. Tageslänge: 5 Stunden 46 Minuten.

Nach einem letzten *Antigua*-Frühstück war es Zeit, sich von Mitreisenden, Mannschaft und Schiff zu verabschieden. Eine schöne, erlebnisreiche Woche am Polarkreis ging zu Ende. Die meisten flogen noch heute wieder nach Hause, einige hatten noch Zeit, die Reise in Bodø und Umgebung ausklingen zu lassen.

Viele wussten bereits jetzt, dass es nicht die letzte Reise in den hohen Norden gewesen sein sollte.

Gesamte Reisestrecke (Tromsø bis Bodø): 376 Seemeilen = 696 Kilometer

*Leguan Reisen und die Mannschaft auf der Antigua bedanken sich bei Euch
für die Teilnahme und die gute Stimmung
an Bord und unterwegs*

- alles Gute und auf Wiedersehen, irgendwo zwischen den Polen!

Vrijdag 12 November – Bodø.

08.00 uur: 67°17,2'N/014°23,3'E, In de haven van Bodø. Bewolkt, 5°C, 996 hPa.

Zonsopgang: 08.53 uur; -ondergang: 14.39 uur. Daglengte: 5 uur 46 Minuten.

Het is moeilijk om ons voor te stellen dat het pas een week geleden is dat we uit Tromsø zijn vertrokken. We hebben in het totaal 376 mijl gevaren. Het was een reis met hoogtepunten – en stiltes voor de storm. De Orka's gevuld door de deining, de heldere ochtend op Hamnes gevuld door de sneeuw, de wandeling met het constant veranderende weer bij Skrolsvik en de rustige avond in Harstad, de ochtend in Trollfjorden en de storm in Kabelvåg, de regen en de warme bus, het wachten op Lofoten en de weg door de golven.. Een gemoedelijke overgang van de ene ervaring naar de andere was het misschien niet, maar een reis met onvergetelijke momenten was het zeker. Zeer passend voor een reis in November in het hoge Noorden. Zoals we hier zeggen; Takk for turen! Dank voor de reis!

Totale afstand (van Tromsø naar Bodø) = 376 Zeemijlen = 696 Kilometer.

*Askja reizen en de bemanning van de Antigua
bedanken u voor deze reis, de goede stemming aan boord
en het zetten van de zeilen.
Wij wensen u een goede terugreis en tot ziens,
ergens tussen de twee polen!*

Deutscher Text: Rolf. Fotos (soweit nicht unten anders angegeben), Karte und Layout: Rolf.

Nederlandse tekst & foto pagina 3 (2), 8 (1), 9 (6), 10 (1-2), 12, 19 door Sarah.

Informationen zu weiteren Reisen von **Leguan Reisen**
in der **Arktis**, der **Antarktis** und sonstwo
auf diesem schönen Planeten:

Leguan Reisen, Hauptstr. 90, 50226 Frechen

Email: travel@leguan-reisen.de,

Website: www.leguan-reisen.de

**LEGUAN
REISEN**

*Informatie over andere reizen van Askja Reizen
in de Noord- en Zuidpoolgebieden:*

Askja Reizen, Izaak Evertselaan 1, 6814 JH Arnhem, Nederland

Telefoon +31 (0)26 352 9390

Fax +31 (0)26 352 9391

Email: info@askja.nl, website: www.askja.nl

The SV *Antigua* will continue to sail in Spitsbergen's waters in the years to come; the other sailing ships of the Tallship Company fleet *Artemis*, *Elisabeth* and *Atlantis*, sail the North Sea, the Baltic Sea, the IJsselmeer and the Canary Islands.

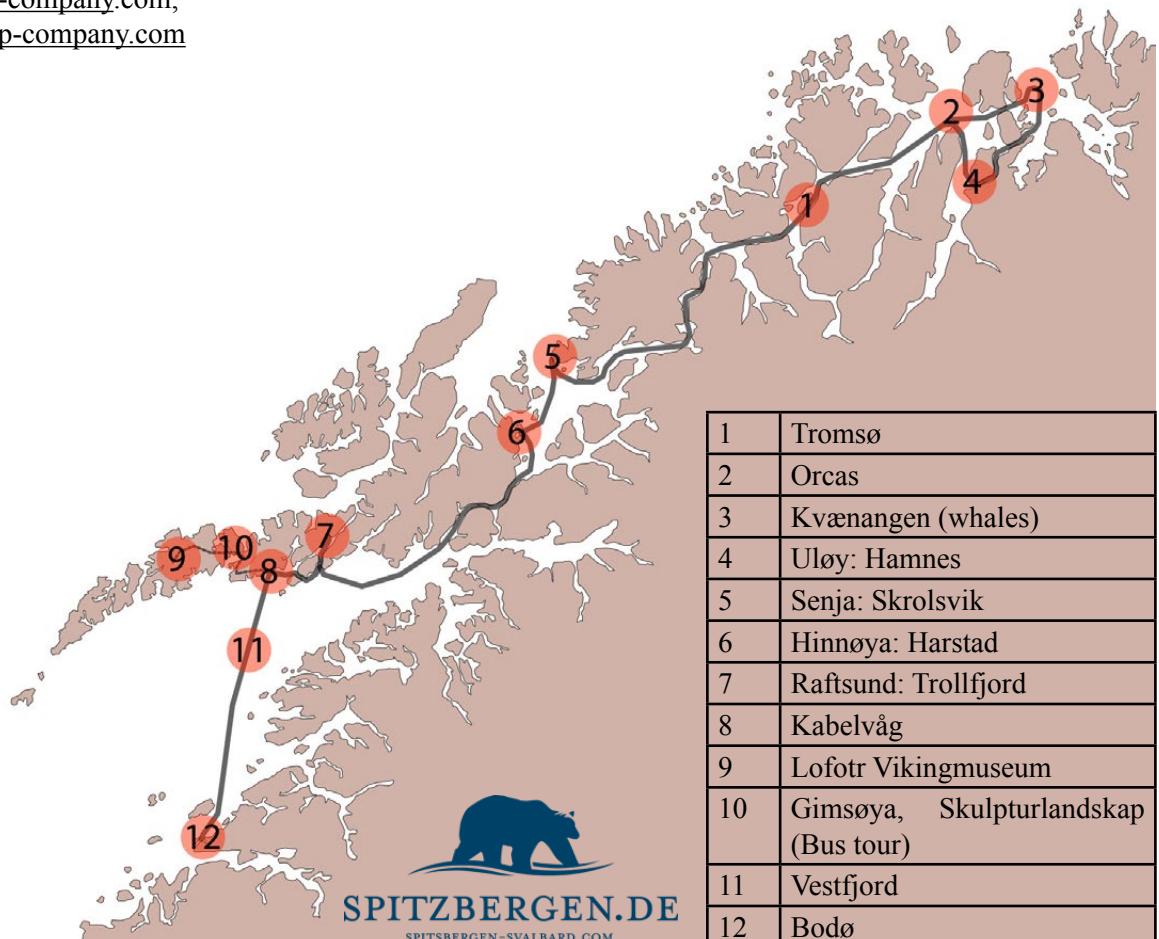
More information:

Tallship Company, Wieuwens 2, NL-8835 KX Easterlittens

Tel +31 (0)517 – 342 8-10, fax -08

Email info@tallship-company.com,

website www.tallship-company.com

1	Tromsø
2	Orcas
3	Kvænangen (whales)
4	Uløy: Hamnes
5	Senja: Skrolsvik
6	Hinnøya: Harstad
7	Raftsund: Trollfjord
8	Kabelvåg
9	Lofotr Vikingmuseum
10	Gimsøya, Skulpturlandskap (Bus tour)
11	Vestfjord
12	Bodø